אורחג. לשאר ימי סיון

כו. בשנה זו קורון פ' נשא ופ"א): (כ) ס"ז כו. מלד יהידה ומת ב כן קי"ט שנה: (ו) יום זה והכא אחריו. הם י"ט של מגילת העיח ב כם גלו אבוי בית שאן (ניטי פאליש) ובקעתא. שהיו יחד דעם-לישראל בימי יורים: (ו) י"ז ני. מחה החיבה על הרי אררט: (ח) והוא י"ט מגלת חענים. אחידם מגדל אר קסרים כם אדום. (י"ח. בשה ע קורון בהעלותך):

 (A) מ' כו. הוא אסרו חג. וכנר נזכר משפטו כמבוי י"א דשער סמסקד: (ב) אכל זה המור יותר. ואסור להתעוח כו.
 מסר שהיה יוש עבוח כשאל עלרת נשכח: (ג) עלרת י"ל סשלומין כל
 לשים מנהג הפרדים שלא לומר בהן החנין. ונכון הוא : (ד) (י"א

סליחות לעשרים בסיון

(a) כ' כו. קבשו חענים אחים כני פולין [על שהיו גוירום גדולום בשנת ח"ח וח"ע לאלף כששי. ונשפר דם ישראל כתים. ע"כ: כגדולים שהיו אז גזרו ע"ז חענים ובכים ביום זה ככל שנה. לקוס ולבנים ולהנטער על הרגות הצדיקים וחסידים וכלל ישראל בתיסום אחריות משומת. ועל לער הבורא יח' כביכול שיגיע לו אז. ועל לער יסורי הגופים שנעשו גהם שפנים קשים ותרים. ויסין זה בכל היום פענים זה. ויחשב לו לעבודה גדולה להכורא יחברן ושכרו הרבה מאד. לבד השכר מתה שחשב לי כאילו הקריב חלפו ודמו על המוכח ש אומר סלח לנו אפים שד לכל קוראיך (בסליחות בה"ב) ואח"כ אומר זה:

למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה. למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: אל תסתר פניך מעברך כי צר לי מהר ענני: ענני יי כי טוב חסדך כרוב רחמיך פנה אלינו .. אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך: כרחם אב (כיומ"ק)

א'ב. ואות ש ת כפול. זאח'כ חתום שלמה הקמן יגדל בתורה: אלחיבו ואלהי אבותינו

שָׁגִי יוֹם אִירָא אֵלֶיךּ אֶקְרָא. בַּר יַעשְׁקוּנִי וְדִים עוֹזְבֵי יְקְרָה. נְמִוֹל יְהָשָׁעִר הָקְרָה. וְמִוֹל יְהָשָׁעִ וְעִיְרִ מִלוֹּאָם יִקְרָא. בַּר יִעִשְׁקוּנִי וְדִים עוֹזְבֵי יְקְרָה. נְמִוֹל יְהָשָׁעִ מְּבָּר. יַדוּ גוֹרָל בְּעֵל הָפְּמִר בַּמִּיְהָ שֵׁם מְבֵּר. יַדוּ גוֹרָל בְּעֵל הָפְּמִר בַּמִיְבָּר. מִבּר: מְחֹוֹלְ בָּעָר הָפְּמִר בַּמִּיְבָּר. יִדוּ גוֹרָל בְּעֵל הָפְּמִר בַּמִיְבָּר. מִבּר: מְחִינְה בְּלְיִה בְּיִבְיּה לִּיְדִּי בְּמִר בְּבָר. יִדוּ גוֹיְל בְּעֵל הָפְּמִר בַּמִייְבָּר. מִבּיוֹ עְמִיבְ בְּיִיְבָּר. יִדוּ בִּיְרָה בְּיִבְיּת שְׁמִב מִיוֹנְהְה בְּעָל הָבְּיִי יְמִינְה יְנִילְה בְּיִבְיִי לְנִיְיְ בְּעְלְיוֹּ בְּעָלְיוֹ בְּבָּר. מִוֹנְתְ בְּיִבְיִי לְנִיְיְה בְּעָל הְעִיְיוֹנְה. בְּיִבְיִי וְנְיִהְ עֵלְ הְעִיְיוֹנְה. בְּוֹיְתְ שְׁמִב יְמִיּת בְּמִיבְ בְּיִבְיִי הְנִיבְ בְּעִל הְבִּיְרְה לְנְיִיךְ בְּעְלְיוֹי בְּעָל וְתִיְנִין בְּשְׁבִי בְּיִתְ מִבְּיִית וְנְהַיְ בְּעָלְיוֹ בְּעָלְיוֹ בְּעָלְיוֹ בְּבְּיִי בְּעִיל וְנְיִיךְ עְמִינִם בְּיִּבְית שְׁמִבוֹ בִּיְיִי יְחִוּבְ בְּיִישְׁת יְבִּי אָּמוֹם : שְׁמִים בְּבִייְת מְבִיּלְשִׁים : מְּבִּי אָחוֹר וְיִיְבְּשְׁתְ לְבִיוֹן נְיִיךְ בְּעְרִיוֹן וְיִיְם בְּעְיִים בְּיִיְם בְּעְיִים בְּיִיבְּי בְּבִיוֹים בְּבִייִים בְּיִיבְיִים בְּשְׁבִים וְנְיִים בְּעָבְיוֹ בְּבִייִים לְּיִבְייִם בְּבְּיִים בְּיִיְיִים בְּיִיְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּעְבִיוֹן נְיִיבְיוֹ בְּשְׁבְּיִים בְּבִייְ בְּבִייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִינְהְיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִינְהְיִים בְּעִיבְיוֹי בְּיִינְיוֹ בְּיִינְיִייִי וְהְנִינְיּיִי בְּיִינְיִי בְּיִינְיִים בְּעִיבְּיִים בְּיִינְיִי בְּיִינְיִי בְּיִינְייִי בְּיִינְייִי בְּיִינְייִי בְּיִייְיִי בְּיִינְיִי בְּיִייְיִי בְּיִינְייִי בְּיִינְייִי בְּיִיים בְּבְּיִייְם בְּיִייִייְיְ בְּבְיִייִי בְּבְיְיִים בְּבְּיִיבְייִי בְּיִייְיְיִים בְּבְיִייְ בְּבְיְיְיִייִי בְּיִיְיְיִיְיְיְיְבְּיְיְבְּיְיִים בְּבְּיִייִייִייְיְיְיִים בְּיִיְיְבְּיְיְבְּבְיּבְּיִייִייְיְיִייִיוֹ בְיִיְיְיִייִיוְ בְּבְיְבְּיְיְיִיְיְיִ

הבט משמים וראה מזכול קדשך ותפארתך: איה קנאתך וגבורותיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אם עונינו ענו בגו יי עשה למען שמך: כרחס מ:

אלהינו ואלהי אבותינו

א"ב כשל. ואח"כ חחום גרשום בר יהודה. והוא רבינו גרשום מאור הגולה

אַיָּה בָּל נִפְּלָאוֹתִיךּ הַנְּדוֹלוֹת וְהַנוֹרָאוֹת. אֲשֶׁר סִפְּרוּ לְנוּ אֲבוֹתִינֹי יְהוֹה אִיה. אנומים ששים מס אַיָּה בָּל נִפְּלָאוֹת: בְּרֶדֶּת יִשְּׂרָאֵל מִצְרַיְמָה בְּשִׁעְבוּד וּתְלָאוֹת. בְּחַבְּלֵי אָדֶם מסס. ושסס מססמים: מסס. כמים ישקר אנים ונכיני

נמצרים לשעבה הניעה . משכתם לשם בעמחות אהבת יוסף . לראוהו . ולא בכבלי ברול וכאוסם:

מָשְׁרָהָם וָרֹא בְשַׁלְשְׁיָאוֹת : גַם מַעבוִדיהָם הָּלְשֶׁה עבוֹנָה . נְוָרוּ בּוָאוֹד וְבוּרֶיהֶם לְאַבְּדָה: דַנְּהָם מְאָה בָמָאָה מָדָה בְּמִדָה. דְּנְלִים הוֹאָאַם בּרָכוּשׁ בָּל 'חֶמְדָה: בַּיָם וְנַלֵּיו בְּעוֹךְ פוֹנָרוּ בּייָם הוֹבשְׁהַ וּבְּרָגָּכ עָבֶרוּ: וּבַמִּדְבָּר בִּלְבַּלְהָּם וְדָבָר לֹא חָטָרוּ : וּמַמְיָכוֹת וַעְטָמִים בִּיְדָם גְּמְכָרוּ : זָנְחוּ הַמוֹב וּרְרָפוּם בּוְנִיעִים . זְעְקוּדְּ וְשְׁבַּוְעַהְ וְהָעָּטַוְהָ לְהָם מוֹשִיעִים: חָנוּ בְּאַרְצָם בָּל מוּב שְׂבֵעִים. דָמָאוּ וְנָלוּ וּפְּכַןדְתָּם לְשְׁבָעִים נּ מַפְּלִי מֶּלֶר וֹנְשִׁנוּ נְסִנְסֵׁם • הַּנָרוּם נְסֵנְוֹשׁפוּת אַנְּמִי, נַבְּסֵּם: נְגֹאַנּ מֹאַרְצָם וָמִץ חֲזֶרְתָם נִכְּסֶם. יְשִׁבוּ בְּנָלוֹת וְחָיוּ לְסֵם: כּחַ אַמֵץ פְּלְמָח ַבַּנְשְּׂאָרָת . כְּשְׁיה סִכּוֹבֶּד רָעָה סַמְאָרָת : לָעַת רָאשׁוֹנָה פְּקּיּדָה לְשַׁמֶּרֶת לָבָא יִּינְיָה אָצָה וּמְמַהֶּהָת : מֵצִת לָצִת צַּרָתי מְרוּבָּה . מִיוֹם שֶׁיְעבַר בַשָּׁה הַבָּא: נָלְאֵיתִי נְשׁוֹא עַל פַּרְהַבָּה. נוֹאֶפֶת מְרוֹד הָבֵא הַבְּאָה רַבָּה : סְנוּלְחָדְ כוֹרָאִים בַצָּר . סִבְרָם רָאֵל בּוֹרָא וְיוֹצֵר : עַר אָנָה יתוח אָקרָא סָמַצָּר . עָנָנִי בַּמֶּרָתָב יָרָך לֹא תַקְצִיר : פְּשָׁעִים אָם עַצְמוּ בִּינָינוּ זהינף לְהַבְּרִילָה • פַּרָעור אָם נְנָעל בּפָּגוּ הַהְפַּלָה: צור בְּבְהַא כְבוֹדֶּף ברתר מתילה אעלותו לפנור מרא פוו לבודר לייללבלה: לבא ידוח בצון מעוֹצָב לְתַנְפִישִׁי ַקְבֵּץ נְפּוּצוֹתִי וַעְכוֹר בִּרֹאשִׁי : רַיבָה ידוח ליבי נפֹּשׁי ירָצָה לְהַהָּלִיצִנּוּ אָּלְהַי לְּהַהָּלִי בִּינִי רְשָׁעים בָּהְצִין הְּנִרוֹם . שַׁכוֹל וָאַלְמוֹן אוֹתָם תַּדְרוֹם: תִּשְׁפוֹך דְמָם אַרְצָה לָרוֹם. הְמוֹתָה הוֹתַר בָּאָמונָה לָאָרָוֹם : נְּדוֹר פּרָצַת סוּבָּה נוֹפָּלֶת . רוֹמָם קַרְיָה עד עפַר מוֹשְׁפֶּלֶת . שַּׁבוּיַהָ נַהָם נָחָמַה מִכוּפָּלֶת . מָאוֹרָה הָאֵר וְתָאִיר מְאוֹפֶּלֶת . בָּגָה עירָד בִּימִי עוֹלָם . רְּפָא מִוְבַּחְד הֵיכִל וְאוּלֶם . יְּהוּדָה וִישִּׂרְאָל שָׁם יַעַבְרוּך בּוּלָם . יִנְבל שְׁמְך מָעוֹלֶם וְעַר עוֹלֶם: אל מלך

בם . למלריים שעבדו בישרחל מבודה קשה. וזכוריכם אנדו גמים: דנמם . כליפם במכים וטבעהם בים מדם כמד מדם . וישראל . פונאת ברסוש גדול : פוררו שברם סים עם גליו . ועשים כירדן יכפה עד שיכלי לעכור ברגום: כלכלחם . כמן. ותף בגדיכם לא בלו : זכחו . ואחר שעונו כסורה . רדפום כאוינים וינעקו לק פרוב לרום . ונרוב רהמיך שמעם שמלחם . וכעמדם לכם עתראל ומביריו לכושיעם: חמי. וחו סיו במנוחה בארשם ושבעו מכל עוב. וחמאו שנים וגלו נבבל. חכרסם נסשומם בכוף ע' שנה: מסלו . ואח"כ המאו ומחם למרמם לאיכיכם ואכשי חמם טרדום ודחפום: ינאו . כימי טיעום וכומן שיחורו מארלם . וכומן שיחורו בטונו כתורה וחין לידע: כח. סחוק כח שחריחנו הנכשל מרוב דעה כקלנות : לעת . בעוד לשמם מוכחה כחשונה . כבי ממסרת לבות: מעת . בכל יום מסרכה . וכיום קשה מאחמול: מלאמי . אמי נלאכ מליבא עול כמסים מכסף וזהג . אמתם מלה כמדה וכצה כרנה: פגולתר. ישראל קוראים לר במרחם ומקוים שהושיעם: ענם . ותפיחם למרחב: פשעים . לו שמומים גברו עד שמבדילים כינים וכיק . וכסגוכח שלסגי בפחח כוגר מלבוא חפלתים לפריך: ער. ננקשך. אחם כנורם

הפירה החם כבה כבודן. נכננים דרך שם מפלחנו ותפקבל בילון לפירן: קרה . בילוק מקרה שנה טובה ליהן מחחה לעלבוני : בחק פצרום : השברם באבנים: לרום. לערב דמם בעפר כארן: ממוסב. כשאיר וקיים את ישראל ליארם לך באמונה לעונם: גדור. פרום ירושלים בנפולה. ורומם כעיר בשפילה לעסר. ומחם בשבוים ממנה בנחמה בפולה. וחאיר אפילחם. והן להם מאור כגמו: רפא. ל' פיסון : ינדל. או יודו ככל שמקר גדול ומרא:

אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקום אל. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: הנשא שופם הארץ השב גמול על גאים: כרהם פכ

איב כמל וממ"כ חמום שלמה קמן חזק וים כי המום דויד ברבי משלם הקמן חזק

(סידור ב"ז נס"א)

אָלונים אַל דָּמִי לְדָמִי אַל הָּוֹנֶרְשׁ וְאַל הִשְׁקוֹם לְמִתְקוֹמִמִי: בּּקְאַתְּ דָרָאַתוּ מִיֵר מַחַרִימִי בּל הַבַּמָהוּ אָנֶץ בְּבָּל מְקוֹמִי : נוֹכ כממרים אומי ונו מכסם כאת ינלה לפניף ישפר ויולף. גם בפורפרר מלא נוחת ינלף: דון ידין שופר מצָף בִּתֹנֶף י זָבִי ענִייִדּ בּנְשְׁבָּרִים כִּשְׁינֵי אָנֶף י הַנְיָעִעִי יחַד מוּך מֹנֶף טָסֶרָ בעל · הַלוֹט הַלוֹט פָּגִי כָל הָאָרֶץ לְהַעל : וָלֹא יָזָבֵר שֵׁם יִשְׂרָאָל הַבוֹנעל: זֶבע קּירָשׁ בָּנִים לֹא יַשִּקרוּ. זֶה אַלִי וְאַנְהוּ זָעקוּ וְשׁוֹרָדּ: הַבֶּל נַחְלָתָנוּ הוא זבו נִתְאַמְרוּ. חַיַּת יְתוּידָתָם בִּצְרוֹר הַחַיִּם צְּרָרוּ: פא וְנַשִים הַשְּׁלִיכוּ יַחַד לָעָקָר • מְלָאִים הַכִּי נְקְרִים בְּלִשְׁבַת בִּית הַכוּקָר • בשנר אלף. ל שגר אלפד. (דברם ז): סוך. לערב לם כום מר עם כם המוח: כוך מכך. ל' עירוב. כמו מלח מכך. סכלים ע"ם: כתל. שם כם כתום. (וכרים יב): כלום. כתכום כת כתכים כל כארן. יכיו בתעלה עליונה: כלום. לי מככה. (ישעים כה): כתועל. כשלם: לם שקח. כס': מבל. ס' כוח חלק גורלים. ולה נעשם כמחועב בעירו: וכו. בכ' שקבחו ונחרוממו: חים. כברגון על יברום כי . וצרו באמם בצר כסים (סים יהידחם . סואר לכמתה) . כבליתו . לי בלימום : לעקד . להקשר נענה : שלחם . באלום

אל דמי. לא הבוחק לדמי כמסך: למחקומנוי . לחויבי בקם עלי: נקשכו . סכם דמי מיד ככ"מ שכופך . דרחם לפרוך לנקום פליו: גול. ים גלוי וישפך ויווכ למיניך. וגם כלסקר יוחקק דמום כנוסים שנהרנו של קידום שמך ופורטר סרגום למשב יגלף.סרגום פקיקב). דון. כ' ישמום מומן בשסכו נכל זמן דם ישרחל כדם בסמות (חלף בחלף בכל זמן. : איוב י) כמו חליפום

בחדר השריפה אם יעשו המשוקו בעיני כ' . וענו כי נכרג ונדקב בשביל כ' יחיד וכשא (שקד ל דקירה. כי מלמד שדוקרין כו בבקר נקרא מסקדא בארמי)ליסוד. ל' הידה: ככשים. ילדי ישראל לכדו לשחיטה כקרבנות שלמים בבהת"ק (אמורי - קרבמת בל חז"ל) וכילדים אמרו לאמם - לא תככי ולא הגבר רחמנותכם עלינו . בי נחשב לה' בקרבמת: מפרפרים. מפרכסים. עמן המעה שעושה ההרוג בנאת נפשו : מחבוססים. נהלכלכו . כמו מהכיססת בדמיך (יחוקאל טו): נחון . נבקשך . שדם זה יותן על בורות הכפין בהיכלך. וגם יערכוהו בידים שלא יקרום. ויעלה רתיחה תמיד נגד עיניך כדי לנקום עליו: סדמו ישראל : גדולה . ע"י שנסרגו רבים על קידוש שמך. עד שהסיכב וגם היכוד לידי מזכח של מעלה. לר מלהחזיק נפשוחם: עולחך . עולה זו ההי במינה בעינוך וחקבלה לריח מיחוח . וזכור כל המנחות שקרבו ישראל לפניך בקידום כ': פנות. זויות וחדרי בתי כנסיות ומדרשות . מנחו בהרוגים רבים. וחתכים החלב לבד וכאברים לבד : לרידי . סחת שהקריבו קודם מנחום יכישות . מתם נהרגו ונשפך מהם כמה מדות עשרון של מוח. ותחת שהשים לדקמות הקריבו קיניםם . הקריבו במהם היקרים שמדדום ומתם משקלם לנדקה : קין . חחת שהקריבו קרבנות על המובח משקלי ישראל בעת שהיה סטי מלהקריב.

אמוני . ישראל הנאחרים ושלחים

כאבן שוהם . שוכחם . והיים כנמר נכהל ואין יודע מה יעשה :

ולום נהרגו : גומר . שגומר כפירות ומפרית כאילנות: להכרית-

לעכור על דת. ורע יחד להשרף

על קידום כ' לנחת רוח לפריו . ואפילו הדודאים פרקים שבסס .

רצו לישרף וליתן ריח טוב: במר,

במלות. ופריכל מחיר

יָחָיר וְנִשָּׂא עָרָיו נִהָרֵנ וְנָשַׂקר. יְחוּרוֹ נִיחַר לוֹ לְבַר ראשׁ לִיקוֹר: בַּבְּבָשִׁים בֹּנִי שֵּׁנָע עַסִּיסִם : בַּבְּשִׁ בַּוֹבְּעוּי אַמוֹנִי הַּלְמִים : לְאִמוּעָם אוֹמָרִים לֹא תִנְמָרוּ בַחֲמִים . לָכְרָבּן אָשֶׁה צִיהוה נְתְבַּקּשְׁנוּ מִמְרוֹמִים : יָפַבְּרָפִים הַוָּלָדִים וָזֶה עַל זָה מְפַּרְכָּסִים · כְּמַבְּרִים שְׁחוֹם אֲחָרִים · וֹבָרָמִיהָם מִתבּוֹסְסִים: נַתוֹן על רוֹבֵד הַיַּכַלֶּךְ וַאַף לִמְטַּוְסִים . גַגַּד עינֶיך לַעַר יְהוּ הוֹכְסִים: סִדְרוּ יְפָנֶיךְ מֵדֶר מַעַרְכָּה נְדוֹלֶה. סוֹבֵב ּנָבִם הַנְסוֹר בָּלְטוֹן מִהָּבִילָה: עוֹלְלִים וְוֹוֹנְקִים הַנִּוְבָּחִים בָּלִיל לְעוֹלָה. עוֹלַתָּדְ יָדְשָׁנֶּה יַזָבוֹר בָּל מִנְחוֹתֵיךְ סָלָה: בּנוֹת וַעַוָרוֹת מַיְאוּ בְּןרְבָּנִי זְבָּחִים פְּדָרִים וְאֵיבָרִים הָראשׁ וְהָרֶגֶל וְהַנְּחָחִים : צְרוּיִדִי מְנְחוֹת בַּמְח ַעשְרוֹנֵי סוֹתִים. צִּדְקנִיוֹת קינִיהָם הַמָּה עוֹלְנִי מִפּוּתִים. בְּיִץ לַמַוְבָּה נים בֹּנוֹ כֹּיַ בַבּיַבְּרָבֵן הָעָם לְבַפָּר הַלְמִיר עם צוֹרֵב: רַחַשׁ סוּרְבָּרְ זָה מִאָּז לֹא נִתְּלָבֵב . הַיִּם נִיחוֹם בְּנְחוֹם הְנָחַה הְּנֻעָרב : שְׁרְתִי כְּהְנָה בּושֶׁרוּ נָשִׁים בּצִּנְשִׁים . שְׁחִישָׁה זְרִיְקָה וַקְבְּנָה בִּיְלְרִיבִים וּבִּוּישִׁים: עַלָרוְבָּע מִנְחַה מְהוֹנָה נְפְּחוֹת עַלְרוֹמִים . עַנופַת עוֹנִה וְחוֹל וּלְחַנִי הָרָאשִים : הָמְעוֹת סִפּה וּמִפּה נוֹבְעים וּמְקֹלְהִים . שוֹחֲטִים וְנְשְּׁחָטִים אַלוּ על אָלוּ גוֹנְחִים: דָמֵי אָבוֹת וּבָנִים נוֹנְעִים וְסוֹפְּחִים. שְׁםע יִשְׂרָאֵל צוֹרָחִים: יִרָאֶה יִרָאָה פָּעַלַת בָּנוֹת בּוֹמְחוֹת. כְּחוֹם הֵיוֹם עֲרוּמוֹת רַשֶּׁמֶשׁ ּגִּשְׁמָּחוֹת: יָפָּה בנָשִׁים מְבָקָעֵי כָּנָם נִמְהַחוֹת. מִבֵּין רַנְּלֶיהָ שׁלְיָא וְלֶר בַפְּרִיחוֹת. שָׁמוֹעַ אָם נְשְׁמָע אוֹ נִרְאָה. לְהַאְמִין. מִי פְּלִיאָה: מוֹלִיכִין בְּגִיהָם לַמֶּבֶח בְּלְחוֹפָה נָאָה. חַעַל אֵלֶה תִתְאַפַּק רָם נַאָה נָאָה: ֻקָּדֶם נִשְּׁעַנָנוּ וָתַעְמוֹר ֲעָקָתַת תַרֹ מוֹר. מְמוּן יְּלָשֵׁע בְּבֶּל דור נרור לשמור: נהוספו אָנָה וְכָאֵלָה עֵד בּלְהִי לאָמר. הַי נְכְזּוּךְ קְנֶם הַשְּׁמוֹר לָנוּ וְצַרוֹתֵינוּ הַנִּמוֹר: אל מלך

הקרובו חינוקות של בית רכן. ותחת קרבן העם שמסר עונם. נקרב ונסרג על קידוש כ' חלמיד עם רעו (צורב. ל' מרכא תרבון): רחש. מתח חלומה ברוחחין לא נקרב מיום שחרב כהמ"ק (רחש. ל' מרחשת ויקרא ב: מורבך. ל' מרככת הביאגה. שם ו): רח. נכקשר, שיומחק לך מנהה זו שהקריבו ישראל א"ע על קידוש ה': שרסי. כשים נכברו לעבודת כהונה כאנטים ושמו והקו הדם : מרחים. צובקים בקול מר ספוק שמע ישראל: יראה. כ' מוכעים. צובים כנחל נובע : גונחים. צועקים ומיללים: וסיפחים. ומהחברים: צורחים. צועקים נקול מר ספוק שמע ישראל: יראה. כ' וגם יראה לפניו המיד לוברון. מעשי הכשים בעוחו בו. אשר באמלע היום כשהחתה בתקפה. הפשיעום ערומית. ופרשום כנד בשמש שד שמחו. ואשילו כיום לו רוחמו. ובקעו בעום ושטחום על הארן. וע"ז יצא מהמעוברות שבהן הולד עם ככים שמוח בו: קדם . שמחו ואשילו כיום בעת להיום שקדת יצחק בהר המורים. כלפון ושמור לכל דור לישועה. ועחה נוסף הרבה עקידות המיד שברבה אמות ואתהות שתעו בניהם על קידוש ה'. עד שאין לספרם. ע"כ אל חי השמור לנו זמת מדותיהם הוכים. ותאמר לגרוחיו קום. ל' מדה. כמו יצא קום. תהלים יש):

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים: על פרי במן לא ירחמו על בנים לא תחום עינם: כרחם לכ

אלהינו ואלהי אבותינו

יָשוֹב יַהְפוֹךְ יָדוֹ כָּלְ הֵיוֹם : דָבָר זָה כִּשְׁמָעִם נִתְרַצוּ יַחַר. כִּבְּסִוֹ נַעְשָׁר בְּלִי פִּדְיוֹם . לְתַּרְיִם תַּתְּיוֹם . נְתָנָם בְּמִינְדְל לְתַּכְּרִיהָם אִיוֹם . אַבׁ מִנְּלוֹת לְאָשִׁים לְתָּרִים . הַתְּלָבְע לְפַּרָם נִתְּנוֹ רְיִת : זּנְּסֵר לְבַלוֹת נַפְּשֵּׁם נִיְּלוֹת לִאִשִׁים לְתָּרִים . הַתּוֹדְאִים נְתְנוֹ רִיתׁ : זּנְּסֵר לְבַלוֹת נַפְּשֵּׁם נִיכָּוֹת לִיתְּלוֹת לִמְשָׁרִם . נְּתִּיבִי עַמִּים נָאֲקָסָבּוֹ עַם אֶּלְהָיִ צִּבְּרָרִהְם : בְּעִשְׁרִם בְּסִיוֹן בִּיתְבׁנוֹ הַיִּבְיוֹת בִּפְּשָׁם בְּעִינִוֹל הְנִינִם : נְּעִשְׁרִם בְּסִיןֹן בִּעְשָׁה בְּיִלוֹת וֹיִשְׁרָם בְּנִילוֹת בִּפְּשָׁם בְּעִבְיוֹת בִּיְּבְּלוֹת בִּפְּשָׁם בְּעִינִוֹל בְּיִרְלוֹת בִּיְּשָׁה בְּיוֹת בִּיִּרְ לְתַבְּיִים בְּנִילְוֹת בִּפְּשָׁם בְּעִבְּיִים בְּעִּילִוֹת בִּיְּשִׁלְם בְּיִילוֹם . נְדִיבִי עַמִּים נָּאֲקְבָּי לִפְּרָם נִּהְנִין בְּיִלְּהָ בְּיִרְלְּהְ בְּיִרְ לְּהַבְּיִים : בְּּבְּלוֹת בִּפְּיִין בְּיִיבְים : בְּעִישְׁרִם בְּיִבְיוֹת בִּיִּים בְּעִבְּיִים בּיִיוֹם בּיִיוֹן בְּלְבִים בּיִּבְּיִים בְּשְׁתְּעם בְּנִבְּים בּיִּבְיְיִם בְּבִּים בְּיִיוֹם בִּיִים בְּבִּים בְּיִיוֹם בִּיִים בְּבִּים בִּיִּבְּים בִּיִּיבְים בִּיְּבִים בִּיִּבְּים בְּיִיוֹם בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בִּיִיבְּים בִּיִּיבְיבִים בִּיִּבְּבִּים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בִּיִּים בְּיִינִים בְּיִינִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִינִם בְּיִינִים בְּבִּבְּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִיבְּבְּים בְּיִילְם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּישִׁים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיםוֹ בִּיִילְם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיוֹים בּיוֹבְים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבִיוּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבִיוֹם בּיִּבְים בּיוֹם בּיִּבְּים בְּבְּבִייוֹם בּיבְּים בְּיוֹבְיבְים בְּיוֹבְיבְים בְּבְּיִים בְּבְּבִּיוֹם בְּיוֹים בּיוֹם בּיבְּים בְּבִּים בְּבְּבְים בְּבִּים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּבְבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בּיִים בּבְּבְּיוֹם בְּבְּב

בדעקה לכלות יבראל ולא לקכל שדיון נספס . כדי (הסריד הדיבוק ברינה לתקום (התיום . ל' דבוק . מל' האומים): איוה. באימה . דבר זה. לעמד ע"ד: ככסק (סידור כ"י גם"א)

יַנְשָׁמַע יְּלְהָשִיב בְּאֶהָר . כִּלָם בְּנִנִי אִישׁ אֶּחָר . סְמָח דַּמְשְׁלֶמֶת מִלְּדְבָּחֵר . • שַׁבַע יִשְׂרָאֵל ירוה אָלְהִינוּ ירוה אָחָר : הַם בְּענוּ עַלְיוּ נַשְּׁלִיךְ יהַב לַערור פַערָבָה צְּנָה קְרוּשִים לְהַבְּהֵב . וַיְהִי בּערות הַלַהַב : וַיֹּאִמְרזּ לְהוֹצִיא אוֹתֶם לְבִית הַשְּׂרָפַה . יַחְבֶּו שַׁמְחוֹ כְּהַבְּנָסַת כַּלָּה לְחָבֶּה . עַלִּינּגּ לְשַבָּתַ שָבְּחוּ בְּנָפֶשׁ בְּסוּפָה. חָנָךְ יָפָּה רַעִיְנִי הַנָּךְ יָפָּה: זוּנְנּ יַחַדּ פֿלְעוֹי בַּעֹרָי בַּערִיבַעָּם . וֹעִיאָל ווּפּוּעוּאָל בַּכַרוּוּנָע וּבְאָׁרוּעָם . בֹּאַבּר גָּמְתָחוּ עַל הָעַמוּר לִּכְפוֹתָם . הַנְּעִימִים בְּחַיִּיהֶם וּבְמוֹתָם : חָתְמוּ בְּתוֹתֵם קוֹרֶשׁ בַּחוֹרִים נִישִׁישִׁים . וָעֵלוּ לְמִנְיָן וְהַם אֶחָר וֹשִּׁלשִׁים · וְהוֹדְתֹּ וַנְצָחָק סשֶה הַסִירִים מַאשָשִׁים . וִיהוּדָה עוד רָד עָם אָר וַעם קרושִים: מָבוּעִים בָּחוֹתָפֶם אַרְבָּעָה בְּלִי בַחַר . בָּרוֹךְ וּשְׁמוֹאֵל אָחִיוֹ נִנְנְעוּ בְּאָהָר. מָנַחָם וִיהוּדָה אַחִים בְּאִימָה וָפַּחַר. הָנֶה מַה מוֹב וּמַה נָעִים שָׁבֶּת אַחִים גַם יָחַר: יַחַר הַנָּשִׁים לְבֵית הַמוֹּלֶך בּחִילֶךְ • אִשַּׁת ַרְעוּתָה מְזַנָזֶתְ לָפַתָּר וְלֵילֵךְ . שְׁבַע עֻשְׂרָה מָהֶם נְמָנוּ בְּפָּלֶךְ בַּשְׂמָחוֹת נְנִיל הַּבְּאָינָה בְּהַיכּל מָלֶך : בְּהַנִיע הָאֵשׁ כַאָּסִיכִי יְדֵי הַבְּנִים . נְהִקוּ הַמוֹמָרוֹת מֵעל יְדֵי הַבְּנִים . צְּרְחוּ צְרְבְּהָנוּ הָאָשׁ וַנְצָאנוּ בַנִים . יִרְעַצְבוּ פַּלְבֵי אֶרֶץ וְרוֹוְנִים: לֹא שֶׁךְ רְרוֹן הַצוֹרֵר בַעַבִיהָם. צָנָה עַבָּנָיו לְהַחָיִירָם לְבִית סוֹקְדִיהָם. הַבָּה וּפְצוֹע הִכּוּם בְּאָלוֹת וּבְמַקְלוֹתִיהָם . הָשִׁיב לְהָם נְמוּל יחוח בְּמַעשֵה יְהֵיהָם: מַלְאָבִי מַעַלָּה יִבְבָּיון על דַאָבוני . כִּי רַבּוּ מַכְאוֹבֵי וְנְדְלוּ יְנוֹנֵי שׁלֹשָׁת הַנְבוֹרִים אֲשֶׁר נְפָּלוֹ לְפָנֵי . נִיְצִיקוֹם לְפָנֵי יתוֹת . נוֹרָא נְאֲדִיר לְלְרָבְנִיתְיוֹ מְשֵבְּחָיוֹ בַּנְאָיוֹ . בְּאַלָּהְ צוֹפֶּה בָּעִלְבּוֹן יָרֵאָיו . יְבָרֵר הַהָּסִירִים אֲשֶׁר נָקָרָאוֹ סְקוֹרָאָיוֹ . הַכִּין יהוה שֶׁבַח הַקְּרִישׁ קְרוֹאָיוֹ : בָבֶּהְ וְתוֹכֶף אוֹת וּפָּבֶּא יְנַרְּיָה. שְׂרַפַּת נְשְׁבֶּה וְנוֹף לֹא כְּרֶה. עַק רָצִתָּה וָאוֹוֶן שָׁמָעָה וּמִלְּלָה. גָם לְהִתְּוֹמֵם מִפָּגִּי קוֹשֶׁט סָרָה: עַמְּה: בָנְסִיוֹנָם וָקבְּלוֹ דִין בַעַלְיווֹת. וַלֹא נָסוֹג אָחוֹר לֵב וָעִינִים נְלחוֹת. רָאוֹיִם לִּקְבוֹע הָפָּלוֹת עַוִיזוֹת . וְנָצוֹטֶה וּנְבַקְשָׁה על זאת : פְּדֹּת וָבַפָּרָה יְהוֹקְקוּ רִישְׁרוּן בַּהַפֶּר. יַעמור וָבוּתָם לֻעמָם בּעם לְדָפָר. עַל הַבַּדָנִים וָעַל כָּל עם הַקְּהָל יְכַפֵּר: צַדִּיק יִצְרַח אֲפָםוּ הָסִיהִי הַוָּבַח . הַנַּנְיָה וַחֲבַרָיו מָסָרוּ נַפְּשָׁם לָאָבַת. רַבִּי עַקיבָא וַחְבַּרָיו בַּעַלִי הַמָּבַת. בּוֹרָתִי בָרִיתִי עַלִי זָבַח : בְּרוֹשׁ זָכוֹר יוָבּוֹר וֹאַת הָעַקְרָה . עם עַקְרַת וְצִיחָקְ אוֹתָה לְהַעִנְּרָה . רְצוּיָה וַעשׁוּיָה כַּרָת וְבְּתְעוּרָה . זאֹת הוֹרַת הָעוֹלָה . הִיא הָעוֹלָה על מוֹקדָה : רָאה תִּרְאֶה בְּעַנִי יִשְׂרָאֵל . וַקְנָא לְשִׁמֶּךְ הַנְּרוֹל וְלְתָרֶבוֹת אֲרַיִאֵל . וֹלְבַם חַסְירֵיךְ הַשְּׁפוּךְ הוֹאֵל . נְקוֹם גָּקְבַּת בְּנֵי וִשְּׂרָאֵר : שְׁבִּיבַת בם הַסִידֶיף לֵעינִינוּ הּוֹדְיַע . וָער בְּחַיִי הָהָיֶה כָּנִבּוֹר לֹא יוכַל לְהוֹשִׁיע. אוֹיְבֵי רִיב הָּרִיב וּדְמִיהֶם הַשְּׁפָּיַע. אַל נָבְמוֹת יהוֹה אַל נָבְמוֹת הוֹפִיע : תָּבֹא תִפְלָתִי לְפָנֶיךְ לְמַעְלָה לָמָעָרָה . אָבַקה אָסִיר וּדָמִי חַסִידִיף לְהַתְקבְּנָה . בַּהַבִּיאַף על הָאוֹיָב לַנְינָלָה . פַּבְּעָנָה שָׁבַּעָר הְּהָלָה : הַקוֹל קול יַעלב בּצְּוָחָה וּבֹוֹנְיהֹם י מַבֹם שֶׁהְּבֹּכוּ וֹנֵי אֹחֻׁן נְעוֹנִלְשֹׁם י הְנַבּע בּיָע בַבּּטוֹרָּשׁ

פנהר סיני: כלם. אמרו כולמ במ יעקב שהיחה מסחו שלימה בלי פסול בורעו . ולא נמנע שליפותו ע"י ע"ו: הס. כשענו של כל שליך בשחונות . עוה האויב למרוך מדורה לשרוף הקדושים: שכהו . אמרו עליט כחשק גדול . לקיים הכך יפה : אונו . נתהכרו פרתי כהונה ונחקשרו יהד : ובשירותם. ל' שירות ועבדות: באסב. קבלו באסבה להמשך על בשמוד לקברם: מאוששים. מהחקים. כמו והתחוששו (ישעיה מו): רד . מושל בירהת ה' ונמנה כין קדושים: טכועים . ד' בחקוקים בחותם קדום ולח הוסרו מקדושתם: החים. נהרגו בחימה וסחד. לקיים הנה כו': יחד. כל ככנים זירוו זל"ו לילר מכר לבית השרפה שבעיר חילך: שנע. ממ המים שנהרגו במחוז זה . ועלו לי"ו: בשמחות. הלכו בשמחה ליהרג. כדי לכנום בהיכל ה' : כתקו . נקרעו ונשרפו החבלים והם . לא נכוו . ולעקו בקול . האם זיכך אוחנו והראה שכנים אנחנו ולוה לא שלטה בנו. ויתילבו כו' ויראו שמצירים לנו חנם. ועכ"ז לא שקט חמת כצורר מהם: באלות בענפי כאלה. מלי תחת כאלה (ראשית לה): דאבוני. מכאובי: ציליקום. פפכו דמם: מרא . אל מכח וחוק המכיע הרפת עונות ישראל כלריכים לירא ממנו . וכוחר כלדיקים המשבחים אותו וכונים שולמו . לקרבנות לכפר עון כדור. ככין הסידים אלו לקרננית (כקדים . ל' כומנה) : כמך ומוקף. עשה כ' להגדיל הפלא במה שלא השרף גופן רק ילאה בכממן . יכל עין ואוק שראחה ושמעה פניחה זו . חמרה כי מבסה ישראל כדי לקשע מדותיו בעולם. וכשימיב להם. יאמרו כאומות שהוא כדין. לפי שעמדו בנסיון: בעליוות . בשמחה ולכם לא כר מאחרי ה'. ועיניהם לא כשו ממט (כלוות . כמו אל ילחו . פעיניך. משלי ג): ראוים קדובים אלו לקבוע זכוהם לוכרון בספלות חוקות : לישורון. לישראל: לשמס. נגד ישראל: לדיק ה' **יצעק שכלו כחסידים וכשחטו על** קירום שמו: והכיריו . מישאל זעורים: לחבת . ללהט כחש: כורתי . ברים עמי . פ"י בובחנו על קידום שמי: להערדה. לקשור זלחבר. כתו ענדם על גרגרוהיך (משלי כא): תעודה . חואר לתורה: מוקדה. עלו לישרף על קידוב כ' : בעמ. ל' עימי : זלהרבות . להורש בסמ"ק : סואל . (כמו ויואל משה . שמות ב) תרלה פֿגקום עליו: תשפיע . תרבה

בספנ: נתכלה. כרוסה וכליון. ואו ידברו שפחי לך תהלה: הקול. בני יעקב אינקים מאד בתנקום על הדם ששפרו ידי עבו . ועל ששרפף בסמ"ק (סידור ב"י גם"א) ד

בהמ"ק והתורה הרמה ותמימה יהחברו. ל' שנה . כמו חשרי החים . ברוגי עיר גלוים רחוים להשתכת כמקום שהם. על שקבלו סיסורין באסבה: והנדיקו הדין שהוא עבור עונם. ולא נסתפקו אולי אין כ' בקרבם ת"ו. וחזקו א'ע בה' מעוום כארים . כדי לנחול השכר המוכן לודיקים (לישג שם אריה). רינם. של הנהרגים האועקים חמם על הורגיהם. וכום יגדל ככוד שמו: נואמו. שדיכר והבטיח למ: מרחש. כשינקום מהר מהאויב על שפרן במ מהחלה ופד עתה: ישבחו האומות לישראל על שדנקו בכ' בכל מלחותם. וידעו טובו ושבחו : לעמק . השליכו המתים לבור שלא יבואו לקבורה : בהזון. נכוחת יוחל: והורדתים. ארד עמס לעומק כדין: בינה . אתם כ' בתמיד אהללך ואקום לך. כבן כגיון לבי. והדמעות המשלים על לחיי . חשים לפניך במקום מיוחד לוכרון. וקיים לי שתה במהרה נכואת יואל עלי ב

בְּרָנֵה הַשְּׁרִה וְשִׁרְמוֹן לְכוֹנְנָה וּ וְפָרָנִי וְנָתִישׁ בַּבְּרָנִה וְמִישׁרוּ שִׁבְּוֹן וּבְּאוּ צִיוֹן בְּלְנֵישׁ . לא נְסְתַפָּק לוֹמֵר יהוה בְּקּרְבָּנוּ הַנִישׁ וּ נְעִישׁ לְעַיִּעִּה וְשִׁרְמוֹן לְכוֹנְנָה וּ בְּקְרְבָנוּ וְנָישׁ וּ נְעִינִינוּ וְשִׁבְּעוֹן לְכוֹנְנָה וּ בְּקְרְבָנוּ וְנָישׁ וּ נְתִישׁ בַּרְעוֹת אוֹנִב כְּעִייִם נְאַבְיוֹן הַחִּשְׁבָּט בִּינִים נְעִינִינוּ תְשִׁבְּעוֹ בְּעִיתְ הַבְּינִים נְעִינִינוּ תְשִׁבְּעוֹ בְּעִינִי אָלְהִי בְּלְיבִּי וְּנִקְמֵת הַּבְּעוֹ וְנִישְׁ בַּבְּעוֹן וְבִּבּעְּתְ בְּבְּעוֹן בִּינִים נְעִינִינוּ תְּשְׁבָּע בִּינִים נְאַתְּיִי בְּמָם לֹא בִּקְיתִי בְּמָם לֹא בִּקְיתִי בְּבָּע בְּנִינִי אָלְהִי הָחִוֹן וְהַמִּשְׁבָּם יִבְּיוֹן מִיִּישׁבְּע בְּבְּעוֹן וְהַבְּעִיתְ בְּבְּעוֹן בִּיתִּים בְּעִינִינוּ וְתְּבְּעִי בְּבְּנִי הְבִּינוֹם בְּלְעִינִי וְהַשְּׁבְּע בְּבְיוֹן בְּבִּיוֹם בְּעִינִי וְתִּבְּיִים בְּאַנִייִ הְבָּעִי וְהַבְּעִית בְּבָּע לְבָּעִי וְהַבְּיִים בְּעִינִי וְּהַבְּעִית בְּבָּעוֹ וְהַבְּיִים בְּעִינִי וְנִינוֹן נְּבִּיְּבְּוֹ וְבְעִיתְ בְּבְּיִים בְּעִיתְ בְּבְּבִיוֹן וּבִּיתְים בְּעִינִי וְּתְּבְּיִי וְּבְּבִיוֹ בְּבְיִי וְהִוֹבְע בְּנִייִם לְעִינִיי בְּבָּע לְבְיִי הְבְּיִי הְבְּבִי תְּבְּיִי הְּבְּיִי הְבְּבְי וְבְּבִיי וְבִּיוֹן וְבְּיִי וְתִּים בְּעִיתְוֹן בְּבִּיְיִי וְבְּבִיי וְבְּיִי וְתִּי וְתְּבִיי וְבִּיוֹי בְּבְייִי וְתִּי וְבְּבִיוֹן וְבְּבְייִי וְבְּיִי וְבְּבִיי בְּבִּי בְּבְּיוֹי בְּבִיי בְּבִי בְּבְּיוֹן בְּבִּיי בְּבְּיי בְּבְּיוֹן בְּבִייוֹן בְּיִישׁי בְּעִיי בְּבְּיי בְּבְּיוֹים בְּעִיבְיוֹן לְבְּבְּיוֹי בְּבְייוֹן בְּבִייִים בְּעִייְם בְּבְּיוֹן בְּבִייִים בְּעִיבְיוֹ בְּבְּייוֹן בְּבִייוֹם בְּעִיבְיוֹן בְּבְּייוֹם בְּעִיבְיוֹן לְבִיבְּיוֹ בְּבְיוֹים בְּעִיבְיוֹן לְבִיבְּבוֹי בְּבְיוֹים בְּבְיבִיוֹן בְּבְּיי הְבִּיוֹם בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְיבִיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְבוֹיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְבוֹיוֹם בְּבְבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבוֹם בְּבְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוֹם בְּבְּבְיוֹם בְ

אקיתי . אף שאנקה אוחם מהרע בעבו לי. מדם כמ יהודה לא אנקם: יען. לפי שעברו חוק ה' והחליפו החורה. חרבו בהמ"ק. וחרשו עיר ציון והעמידוה ריק מבחים וחדה. ע"כ תחבר יחד דם הרוגי ישראל ורכושם בגולו. לנקום עליהם: מחמם. על שגולו ליבראל: צקוני. שפיכת ספלתי . ומהר להצילנו מלרה: בלכיון . ביופי . וה' ישכון בציון : אמן . יקיים מה שהבעיח לנו באמונהו: להקומה. לקיימה: השון . למילא ירושלים בהמון עם ישראל. ולהשיב בהמ"ק על מכומ : ישובון . לירושלים:

> אומרים און ממן , ופזמון ה' ה' אוכרה אלהים (כבליחות לשני פניא) ואח"כ אומרים זה: עקידת. א'כ. ואח"כ תפום מאיר ברבי יצחק אלעזר חזק ואמץ

אל כר. המורים שממם כוכהם יולה לעולם. שהיה מקום נקיד' האנות (זה עוקד וזה נעקד) ושם סעלו קרבנות (חשר . מתנה כמו וחבורה אין להכיא . במואל א ט): גדול. : כבכשמים אברכם לילך לכם לוכות ולהבתחות: לרוים . כשובע שמחות . כן. כשניסיתו בניסיון כיי. והנקשהו בדברי פיום וזירוז לעמוד בו כגד ילה"ר . כגכור הרגיל ללחים -בוזוים ברולים ליקח מה מתכן באונם. או זרח אור נדקו מארם שבמורת סעולם . והודיע ככל קלווי ארן שם כ' במה שרצה לשרו" נפש כמ כמש השורף דבר סמהך. טוב . אברהם שהיה טוב בעיני ה' וחדם. מיד כשורת והחיר השחר . לא איחר מלילך ע"ר מצלות . והלך עם כ' נעריו בשמח' כהולך בתופים ומהולית (הקרין. ל' וריחה . כמו קרן עור פנין . שמות לד). מאכלת. כהרב שהובהו והולטש לבחיטה. מתן בתיק שלה. שלא יבעים לילחק

אָל הַר הַמוֹר נָבָעת הוֹרָיָת הַתְּבֶר הַהָּה. צְּקוּן לַהַש בְּנִיף בַצַּר הַמִּח בָיָה. בַּקוּ לַהַש בְּנִיף בַּצַר הַהָּה. בְּקוּ לַהַש בְּנִיף בַּצְר הַהָּה. בְּקוּ לַהַש בְּנִיף בַּעַר. בִּקּוּ לַהַש בְּנִיף בִּקְרוֹ לַהַש בְּנִיף בַּעַלְיִה וְהַשְּׁה הַהָּער. הַהָּ הַתְּער. בְּקְר בִּקְר בְּקִר בְּקִר בְּקִר בִּקְר בִּיִּבְר בִּנִילְ בִּקְר בִּקְר בִּקְר בִּקְר בִּקְר בִּקְר בִּיִּבְר בִּקְר בִּקּר בִּקְר בִּקְר בִּקְר בִּקְר בִּיּבְר בִּקְר בִּקְר בִּיִּיבְ בְּקִיר בִּיִּבְּר בִּקְר בִּבְּר בִּקְר בִּיּבְר בִּקְר בִּיִּבְּר בְּקִר בִּיּבְּר בִּיּבְיר בִּיִּבְּר בִּיּבְיר בִּיּבְר בִּיִיבְ בְּשְּר בּבְּר בִּקְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּער בִּיְבְּר בְּבְּר בְּבְיּר בְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְבְּיוּבְיב בְּבְּרְם בְּבְבְּר בְּבְיוּב בְּבְּר בְבְּיוּב בְּבְיוּבְיב בְּבִיר בְּבְּר בְּבְּר בְבְּיוּבְים בְּנִיוּבְיב בְּבְיוּבְים בְּבְּיבְּבְ בְבוּר בְּבְּבְיבְּבְיב בְּבְּרְיבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְיוּבְיב בְּבְיבְּבְּבְּבְיב בְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְּר בּבְּר בְּבְּבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְבּיבְר בְּבְּבְיבְיבְ בְבְּבְיבְיבְּבְיבְיבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְבְיבְּבְבְּבְּבְבְיבְּבְבּיבְיבְּבְבְּבְבְבְּבְ

כלהט ההרב (מטוסה לטושה: מנם חיק. כמו חרפו אל מזכה. ד'ם א' כ'א): כב זקן: פרי זדיק. כשמש ילהק דברי הפרים, קרן . (ל' חיחיך וכריהם . כמו קרן מופון . ירמיה מו) בומין עלמו לישהט , ואמר לאברשם לעקדו היעב. שלא יווז ויוססל במום (רחש לי דבור): שאג . אברשם ולאהו בחרב בשמוזה . והמלארש נהחוק וצמקן ממחילשם . וכשבמע כ' קולם . למלש שכחום בריבון והמלארש נהחוק וצמקן ממחילשם וכשבמע כ' קולם . למלש בריבון והמלארש במחום . והמלארש בחיקה ובעבי באילשת (ממחז . ל' מהוז . מרוש . חואר להשי"ח . כבסרים . ל' האום . כמו המקדה . לוחיל וככם במום החרב מהחרב מהחרב מהחיק . מיסר כ' מגן אברהם לעכבו . כעומד בשני ומעבר ליוא וככם . כמו המיח מוחה והיום ביום הרב מהחרב מיחה ל' הווק. כמו דמיתי מרוא , מכוח ו א): לקון . שפיכת בנוך משכרם מושר . מיחות ב"ו ב"א) . האברם מהפלה

בתפלם בצרותם. אראם. ואכתכם למיים. כי אכפר טונם: פקדנין.
שמכתו דרשנון ביראם: זמת הנו.
מובתו והרחקתם מתן. ועהה נכדבין שהקרנם. וחכין בפינו
אין לבקש מתן לפייכן עתידם.
אין לבקש מתן לפייכן עתידם.
ביקבי ולא נסיר מלפנין.
ניסלרון ימים. ונחפל לך תמיד:
בטל אורוח. משל לרבוי סטובה:
נישל אירוח. משל ולמלאך. ששלתם
שבידין. ישראל: למלאך. ששלתם
ביצין שמאר. עוטה אור. שאר.
ביצי מאר. עוטה אור. שאר.

אומרים זכור רחמיך. אל רחום עד ובזמן קריב (נטלימות לשני)

אר מלא רחמים של ך סיון

לכרב התחור הגדול. מוהר'ר חיאל מיכל דק"ק נעתרוב הגדול. שוכרג על קידוש כשם כשנת ח"ח לש"ש

אל מלא רחמים שוכן במרומים. אין כמוך כאלמים שומע לשועת עגומים. המציא מנוחה נכונת על כנם השכינה: כ במעלות קרושים, ומהורים. כוותר הרקיע מזהירים. את גשמת הגבורים. דודשי קלים וחבורים: השכינה: כ במעדות קודש לוחות כ. מות הים ארורים. כדוב אורב במסתרים. נחלתגו גהפכת לורים. מנהיגי עדת ישרים. נשרים כאלים וכפרים. באו זדים ארורים. כדוב אורב במסתרים. נחלתגו גהפכת לורים. השביענו לענה ומרורים: ג גאוני עולם חסידי ארץ. גודר נו גדר ועומים בפרץ. געו על כליון וחרץ. נמוגו כל יושבי ארץ: ד דוה לבנו על עמרת ראשנו. לשבוע אוון דאבה נמשנו. כי הפלא ה' את מכותינו. והכת שבע על השאתינו: ס הוגי תורת ה' לילות וימים . דורשי רשומות בחורים וחכמים. הושלכו לארץ לממעי כרמים. נהפכו לדם בהרות ואגמים: ו ווי העמודים. ומעשה חרודים הרביצו והעמידו תלמירים , ביד בוגרים ושודרים. המת היד לשריפת אש יקודים: ז זהיר ווריז במצות אל. האלוף הגאון הרב מוהר'ר יחיאל. נשא ידו ולבו לאל. תוי אריאל אריאל: מ חמיד ורגיג לעילא ולתתא. בדרי מעלה ובדרי ממה. גזרו ראשו בחרב להומה. ראה ת' חרפהנן זהבישה: מ מפסרי מיהר קדושי על ון . צעקו חוצה מר יבכיון . איכה היו להרפה ולבזיון . שור ושבר וכליון: י יון וקדר הסכימי יחד. לעקור ביצין באימה ופחר. ה' אחד ושמו אחר. תפול עליהם אימתה ופחד: ככל מהמדי עין. קדמו בכל כלי זיין. שמו לנגדם כאין. ובלעום כהרף. ין: ל לא האמינו יושבי העיר. כי יבא עליהם אויב וצר. דלו עיניהם וצעקו מר. וחיטב לה' משור פר: מ מסרו נפשם וגויהם. כפרפרים הילדים בחיק אמיחם. כלי וצר. דלו עיניהם וצעקו מר. ווישב לה משה שו יא כשר בשבש הרוחה. כש שוחירוים בחיק השוחם. כדד חייהם ורבו אנחותם. נקום ח' נקמתך ונקמתם: (נקום ה' נקמה. ה' איש מלחמה. המל ביניהם מתומת. והין לביזה ולשמה: ס מ'ת קרעו בחמתם. שרפוהו ודרטוהו בהליכתם. למה יאמרו איה יראתם. אין אלהים כל מדימותם: ע עורה למה תישן. אומה בלא כתב ולשון. פשמו יד בכת אישון. תבהלם הרוחה בראל קישון: ם פתאום נקנסת מיתה חמורת. על ארזי הלבגון אדירי התורה. גם לא היה להם קבורה. אריאל צעקו מרת: 3 צהלי ורוני הרוגי הקהילות. כי נפשם צרורה בעילוי העילות לריח ניחוח זבחים ו,ולות: ק קומה ה' ויפוצו אויביך. כי הורגנו כל היום עליך. מלמה נפשי מישע חרבך. נקום נקמת דם עבדיך: ר ראה ה' והבימת. כי ירדנו ממה ממה. ע'י אומה שפלה ותתא. והיו למשיסה ולמחתה: ש שמים הושלכו לארץ שאיח. הרכה והעינוגה נכאה וצמאה. איכה ירדפון אחד מאה. כפר לעמך פשע וחמאה: ס תורת תורה חגרי שק והתפלשי בעפרים. אשר נשפך רמם כמים הנגרים. קנא לתורתך אשר שרפוה זרים. העל אלה תתאפק יוצר ה ים. לכן בעל הרהמים יסתיום בסתר כנפיו לעולמים. ויצרור בצרור החיים את נשמתם. ה' תוא נחלתם. וינותו בשלום על משכבותם. ונאמר אמן:

הענית . אמנטיל דמוסגאי מיסודה ויוחבלים: (יד) הוא יום מיסט צדיקים רשב"ג . ור' ישמעאל כר אלישע . ור' הגינא סגן ההכמה (כשבה זו . שבת . קורין שלת . ומכרוזין קביעום החודש . א"א א"ה) : (טו) כ"ז בו . כלו מ' יום של ירידת מי מבול 'לר': (טו) בו ספרת מיחת גדיקים . כברף ר' הגיא בן הרדיון וס"ח עמו : (יו) כיון לפולה מלא . כ"ע בו (כולם הכגר מרים . בו שלת משה מוגלים) ער"ח אין נפילת אפים במכהה: (יו) ל' דסיון הוא א' דר"ח ספון (כשבה ב תל יום ה' . מולדו . ה" יו"ד . הסקב"א): (י) כ"ג ש. כתב מרדכי להציב ספרי המן: (יא) והוא חעמת ביטול הכבורים בימי ירכעם: (יב) כו בבכק היחם עם אדכ ליבול בשנת ח"ה להדיים בו מגלגלן חובה ליום חייב. כי נם כיום זה כשלה חודש ימים של המתאוים לבשר עד שיא מאפס. ראם והבע בן אדם. אכוח אכו בש"ר. קבו שי בכים כמשחה ראשיים שבחה אחרונים. אין דבר במקרם וסדמן. לעם מאלבייו לא אלמן. ונראם שבקדים הקב"ם רשאה למכי ביום זם. ע"י שכתב מרדכי להשיב כפרי האף והחמם למען ההיה לישראל בגלות תקומה: (יג) כ"ם ש. י"ע מגילת למען ההיה לישראל בגלות תקומה: (יג) כ"ם ש. י"ע מגילת

סליק שער המזרח. נפתח שער החרסית (ונחלק לשני ספים. א'. פונה דרומה. עד רום ימי החמה. הב' מפנה צפונה. מי"ו ואילך. מצפון נפתחה הרעה מימים ימימה) ע"ש תקופת תמוז שבו הפוך הקייצי. שהשמש (הנקרא חרס) בתקפו. ומשם ואילך יורד ותשש כחו. לכן אין תמוז שאין בו ענבים. כמ"ט והימים ימי ביכורי ענבים. ממגד תבואת שמש:

החרסיה

דיני שבעה עשר בתמוז

שנבר

א. כף שער הדרום

(5) מולו סרטן . בכטו יהודה . בוא כו וכדם עונים סותה . מלמעלה החרם , ומנוקרה זה כן זה , ראל שכמו בהכליה שלחם השמק (סידור ב"י גם"א) ה